

kázání **Boží hod**, 25. 12. 2021 Bystřička, Růžďka **Pravá podstata Vánoc**

vstup 654

introit: *Neboť tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby žádný, kdo v Něho věří nezahynul, ale měl život věčný. (Jan 3,16)*

píseň 297

modlitba

čtení: Matoušovo evangelium 1, 18-25

píseň 293

text kázání: Matoušovo evangelium 2, 1-15

Milí přátelé, bratři a sestry,

do nemocemi zmítaného světa, do křehkého lidství, do zlomenosti smutkem nad ztrátou blízkých, do lidské bídy, do všelijakých temnot, beznadějí a lidského trápení, zní znovu o Vánocích radostná zvěst evangelia. Je to zpráva o veliké naději. A proto je potřeba, aby jí slyšeli i všelijak strádající. Bůh se sklání k člověku v podobě malého zranitelného dítěte. Dítěte, které samo ještě potřebuje péči a ochranu svých rodičů. Avšak tam **v ústraní zapadlého betlémského chléva** se děje něco obrovského. Tam se vlamuje do tohoto světa Boží království. Tam začíná svítat světlo naděje.

A ta zpráva evangelia nám všem chce říci, že i u Tebe doma, anebo v jakémkoliv tvém ústraní, v nemoci, v nemocnici, v jakékoliv tvé samotě a zoufalství, v jakékoliv tísní a úzkosti, prostě v jakékoliv situaci, můžeš zakoušet ten Boží zázrak a Boží blízkost. Ujistění Boží lásky a potěšení, že ani na tebe Bůh nezapomněl, ať jsi, kde jsi, a ať jsi, kdo jsi. I k tobě se Bůh sklání, aby tě zachránil.

Abychom ale tento Boží div zahlédli i ve svém životě, abychom vnímali, že se to týká tebe i mne, je potřeba tomu věřit. Mnohým lidem může připadat zpráva o neposkvrněném početí Panny Marie jako neuvěřitelná. Mnozí mají **betlémskou hvězdu a zpěv andělů** jen za jakousi vykrášenou a vyšperkovanou legendu. A věřit tomu, že i mne Bůh miluje, i když si to nezasloužím? A mohu věřit tomu, že i mě přišel Pán zachránit poté, co se mi v životě děje tolik zlého? Přesto všechno je potřeba si uvědomit, že srdce pro Boží lásku nám neotevře naše naštvanost, ani naše všelijaké zoufalství a beznaděj, ale pouze víra. **Víra**, že za dveřmi tvého srdce stojí Ten, který chce i dnes vejít do tvého života. Král pokoje. Ten, který chce vejít do tvých temnot a změnit tvé srdce, tvé pohledy i postoje. Ten, který chce být s tebou, chce tě provázet a dávat ti zakoušet, že tu nejsi sám a že je tu Ten, který tě moc dobře zná, umí tě pochopit, uzdravit a má moc ti dát sílu vše překonat.

A začíná to Vánocemi. Mnozí ve světě si Vánoce přizpůsobili a přizpůsobují ke svému obrazu. Mnozí vymazali i zvěst o Pánu Ježíši. Nenechme se, milí přátelé, strhnout světským duchem, který spěje k záhubě. Naopak! Pojďme znovu k podstatě věci. A společně se znovu ptejme: **Proč** vlastně Bůh posílá do tohoto světa svého Syna? **Proč** ho posílá ze své nádherné slávy do neútluného chléva? **Proč** ho posílá z bezpečí své otcovské náruče do nebezpečného světa? **Proč** ho Bůh dává ze svého otcovského domu do míst, kde pro něj nikde místo není? Kde je odmítán? Ať už to, bratři a sestry, zkoumám po léta z různých úhlů pohledu, dojdou vždy k jediné odpovědi. **Protože Bůh člověka miluje.** Miluje mne i tebe. To ale není celé. Když bychom druhému člověku řekli jen toto, bylo by to málo. Proto je třeba asi znovu použít té nejvýstižnější věty. **Neboť tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby žádný, kdo v Něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.** A to už říká víc. Když by přece nebylo potřeba, aby do tohoto světa Boží Syn přišel, tak proč by chodil? Když by s člověkem bylo vše v pořádku, tak proč by bylo třeba Ježíšova života, služby a oběti na tomto světě? Myslí si snad člověk, že tady Bůh posílá svého Syna jen tak pro nic za nic? Že by snad Bůh, nad jehož stvořitelenskou moudrostí žasneme, že by udělal něco zbytečně? My dobře víme, že ne. My dobře víme, jak moc zoufale potřebujeme Krista. A jak zoufale Jej potřebuje tento svět. Bůh nám dává svého Syna, aby nás zachránil ze smrti. Z naší bídy, Z naší

nemohoucnosti. Z našeho hříchu. Aby nás změnil. Aby z nás byli lepší lidé než doposud. Aby z těch, kteří jsou **odsouzeni k věčnému zavržení, učinil nová stvoření pro věčný život**. Na světě je však stále mnoho těch, kteří se ještě těmi **novými stvořeními** nestali. Pokud totiž člověk nechce, aby se Ježíš narodil i v jeho srdci, nic mu nepomůže, že se narodil do tohoto světa. Je mnoho těch, v jejichž životech nebylo a není pro Ježíše místa, jako tehdy v Betlémě, ale je taky mnoho těch, kteří ještě o Ježíši jako o Spasiteli mnoho neslyšeli. A tu je náš úkol Krista zvěstovat. Vždyť přeci je mnoho těch, jejichž život je plný zoufalství a beznaděje, trápení. A přitom jsou tady i lidé, kterým Pán Ježíš Kristus život už změnil. Proměnil jejich zoufalství, dal jim do nitra svého Ducha, dal jim nový život! Uzdravil jejich trápení a zoufalství. Vždyť je to případ mnohých z vás. Vy, kteří uvěřili této zvěsti, vy, kteří jste dovolili Ježíši, aby se stal vaším Pánem a Spasitelem, vy přece zakoušíte, navzdory všem těžkostem, nádherný nový život v Boží blízkosti s výhledem až na věčnost. Není to tak?

Bratři a sestry, jen v Pánu Ježíši Kristu, jen skrze víru v Něj, nás má Bůh moc přijmout za své syny do věčného království. Nelze to jinak! Kdyby to bylo možné jinak, pak by bylo skutečně zbytečné, aby mezi nás Kristus přišel. **Do věčného Božího království vede jediná cesta. Skrze Božího Syna, Pána Ježíše Krista.** Je to tak jednoduché! Všechny cesty sice vedou do Říma, ale k Bohu vede jen jedna. Mnohá jiná náboženství v tom dělají trochu zmatek, ale Bůh to ukázal jasně. Ta všechna různá náboženství jsou totiž založena na stejném principu. Člověk, aby podle nich byl spasen, se musí Boha nějakými úkony dobrat a zasloužit si ho. Je to pohyb od člověka směrem k Bohu po nějakém pomyslném žebříku všelijakých zásluh. A která z těch cest je správná? Ta, která jediná ukazuje opačnou cestu a tím je ryzí. **Bůh sám se sklání a přichází k člověku.** A to se přesně stalo pouze v Betlémě. Bůh nám dává nejlepší dar, jaký kdy můžeme dostat. Svého milovaného Syna. A je to dar, který si nemůžeme nijak zasloužit, nějak se ho dobrat, ale přesto On nám jej dává. Nabízí. Z lásky k nám. Stačí uvěřit a přijmout. Zadarmo! Jako děti...

A tak, milí přátelé, pojďme společně hledat ten pravý Betlém. Pán Ježíš říká o sobě: „**Já jsem ta jasná hvězda jitřní.**“ Podobně jako mudrcové šli za hvězdou a našli Spasitele, pojďme i my za Pánem Ježíšem a nalezneme život a spasení. Ti mudrci do toho tehdy dali veškeré své úsilí, cestovali dlouhé měsíce a vytrvali v tom tak dlouho, dokud nenalezli. Dokud nebyla upokojena a rozradostněna jejich duše. Dokud se nepotkali s Pánem. Pán Ježíš zaslubuje každému z nás, mě i tobě, když do toho svého hledání dáš celé své srdce, nalezneš ten pravý život, pravou radost a tvá duše bude upokojena. **Přiblíž se k Bohu a Bůh se přiblíží k tobě.** Amen.

modlitba

píseň 294

Bůh nás přitahuje také ve své Svaté Večeři, také v ní můžeme Pánu ve víře vyjádřit, že nás našel, že patříme Jemu. Pokud tak budeme činit ve víře, přestože to pocitově nebudeme cítit, pokud se na to postavíme ve víře, On nám dá svůj hluboký pokoj. pokoj věčného ujištění.

Během Večeře Páně písně 281, 284, 292, 304

Přímluvná modlitba a Otčenáš

slovo poslání: Víme, že Syn Boží přišel a dal nám schopnost rozeznávat, abychom poznali, kdo je pravý Bůh. A jsme v tom pravém Bohu, protože jsme v Jeho synu Ježíši Kristu. On je ten pravý Bůh a věčný život. Děti varujte se modlářství. (1. Janova 5, 20-21)

požehnání: Milost a pokoj ať se vám rozhojní poznáním Boha a Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

píseň 299